

Blagoslovljen spomin na četrto leto novega razodetja

14. Marec 1844

1 Samo piši, vem, kaj hočeš! Ali misliš, da Mi mora nekdo tudi pisno pisati, če želi kaj prejeti? - Oh ne! Glej, samo srce šteje za pravo prošnjo! Kdorkoli pride k Meni z njo, bo uslišan brez papirja, črnila ali prošenj! Zato ti ni treba tu pred njo postavljati pisne prošnje in jo podpirati z najrazličnejšimi vzkliki, saj se držim samo tvojega srca. In tako napiši:

2 Vem, da je minilo še eno zemeljsko leto, odkar si bil poklican, da delaš v Mojem vinogradu! Toda obletnica sama po sebi pri Meni ne šteje nič. Kajti vsak dan, ko se ti razodenem, je enako pomemben dan Moje milosti zate in za druge Moje prijatelje. In prav zato prvi dan ni nič bolj poseben kot katerikoli drugi!

3 Povem pa ti: Vsakdo naredi najbolje, če svoje slabe dni spremeni v letne spominske dneve in na tak dan premisli o svoji nezvestobi do Mene, se obrne nazaj k Meni, ter iz ljubezni do Mene sovraži in obžaluje take dneve z njihovimi slabimi dejanji!

4 Kdor tako ravna, ohranja pravo letno praznovanje, ki Mi je všeč, še posebej, če takšne obletnice naredi za posebne dobrodelne dneve ljubezni!

5 Blagor tistemu, ki se vsak dan hvaležno spominja Mojih dobrih del in je sicer brez napake in greha! Devetindevetdesetkrat bolj pa je blagoslovljen tisti, ki se svojih zmotnih dni spominja s kesanjem in z željo, da se izboljša! Resnično, nasproti mu bom prišel, ter ga sprejel in mu pripravil velik praznik veselja. In za enega bo več veselja kot za 99 pravičnih ljudi!

6 Če bi imel oče sina, ki bi ga nekega dne hudo užalil in bi se sin ob obletnici tega dne spomnil nanj in si rekel: „O nesrečni dan! Na ta dan sem svojega očeta hudo užalil; in ravno na ta dan bom šel k njemu in bom pokleknil pred njim, ki mi je že zdavnaj odpustil mojo hudobijo in mu takole rekel:

7 „Dobri, ljubi oče! Glej, danes je zame, za tvojega najbolj nevrednega sina, še en žalosten spominski dan! Na ta dan sem tako zelo zašel s poti, da sem lahko pozabil, da si bil vedno moj nadvse dobri oče! Zato prihajam k tebi prav na današnji dan v popolnem kesanju svojega srca in te prosim, da se nikoli ne spomniš tega zlobnega dne in, da me počastiš le s svojim najmanjšim usmiljenjem! Kajti ta zlobni dan bo zame ostal vedno žalosten in ponižujoč spominski dan!“

8 Kaj bo naredil dober oče s takim sinom? Recimo, da mu bo rekel:

9 „Moj sin, res je, da si mi na ta dan razžalostil moje srce. Toda zdaj, ko si se tega dne spomnil kot še nihče drug in si prišel k meni in priznal svojo napako, si zame ta dan spremenil v dan veselja kot še nihče drug! Pridi, nadvse se veselimo tega dne, ko sem te spet našel, moj najbolj ljubljeni sin, tako popolnega!“

10 Kaj mislite, ali ni takšen praznik vreden več kot tisoč drugih? Da, resnično, tako je tudi z Menoj! Kdor koli od vas bo prišel k Meni na ta način, ga bom sprejel, kakor bo Oče v tej priliki sprejel svojega Sina!

11 Zato tudi vi pogosto pri sebi obhajajte tak spomin in Meni bo prijetnejši kot deset tisoč nedelj. Naj bo to dobro darilo za vse vas na ta dan Moje milosti do vas! Storite tako in resnično boste za vedno prejeli življenje! To vam govorim Jaz, Gospod, vaša večna zaščita in zatočišče! Amen.

Jakob Lorber

[Nebeški darovi](#)